Ο θησαυρός της Βαγίας: οι εργασίες μας

Έ τάξη, τμήμα 2ο

Ενδεικτικές εργασίες των μαθητών από την ανάγνωση και επεξεργασία του βιβλίου «ο θησαυρός της Βαγίας» της Ζωρζ Σαρή.

8ο Δημοτικό σχολείο Αμαρουσίου

2013-14

Περιλήψεις κεφαλαίων________________________

Μέσα σε ένα καράβι τον «Πορτοκαλή Ήλιο», ταξίδευαν για την Αίγινα ο Αλέξης, η αδερφή του Λίνα, ο φίλος του Κλου και η Ζωή, η μαμά του Αλέξη.

Ο Αλέξης ήταν γκρινιάρης γιατί δεν πήγαιναν στον Πόρο, το νησί που είχαν πάει το προηγούμενο καλοκαίρι και επειδή θα έπρεπε να κάνουν παρέα με δύο κορίτσια που, πριν τα γνωρίσει, τα είχε αντιπαθήσει. Ο Κλου ήταν περιπετειώδης και του άρεσε να πηγαίνει σε νέα μέρη. Η Λίνα ήταν σκανταλιάρα και βιαζόταν πάντα.

Στο πλοίο συνάντησαν τους φίλους τους, τον Άγγελο και τη μητέρα του, τη Βέρα. Ο Άγγελος είχε πολλές γνώσεις και ήταν ψηλός για την ηλικία του.

Όταν η Ζωή έμαθε ότι η Βέρα θα πήγαινε κι αυτή στην Αίγινα για διακοπές και μάλιστα θα έμεναν πολύ κοντά στο δικό τους σπίτι είπε ότι θα περάσουν όλοι μαζί πολύ ευχάριστες διακοπές.

Ο Αλέξης ήταν ο μόνος που γκρίνιαζε συνέχεια και έλεγε ότι τα κορίτσια θα ήταν σκέτος μπελάς.

Έτσι ξεκινούσε άλλο ένα συναρπαστικό καλοκαίρι για τις δύο οικογένειες.

Στο δεύτερο κεφάλαιο μαθαίνουμε ότι τα παιδιά πήγαν στο σπίτι που θα έμεναν για τις διακοπές τους στην Αίγινα. Εκεί είδαν μία καταπληκτική θάλασσα και ο Κλου ενθουσιάστηκε πάρα πολύ. Αντίθετα, ο Αλέξης γκρίνιαζε όπως πάντα κι έλεγε πως δεν του αρέσει. Όλοι έπειτα πήγανε για μπάνιο. Η Ζωή πήγε να φωνάξει τα κορίτσια. Σε λίγα λεπτά κατέβηκαν κι αυτά. Ο Αλέξης όμως κι ο Κλου χωρίς να αντιληφθούν ότι τα κορίτσια τους ακούν, ξεκίνησαν να τα σχολιάζουν και να λένε πώς φαντάζονταν ότι ήταν. Μόλις κατάλαβαν ότι τα κορίτσια τα είχαν ακούσει όλα αισθάνθηκαν άσχημα. Έτσι έγινε μία μεγάλη παρεξήγηση. Η Ζωή σύστησε τα κορίτσια στον Αλέξη και τον Κλου αλλά οι σχέσεις τους δε διορθώθηκαν.

Στην Αίγινα φτάνει η Νικόλ μαζί με τον Αλέξανδρο, τον άντρα της Ζωής και το φίλο του Βύρωνα Καρυώτη, τον πατέρα των κοριτσιών. Η Νικόλ είναι 26 ετών, έχει μαύρα πολύ κοντά μαλλιά και είναι ψυχολόγος. Η ίδια ήθελε να πάνε αυτό το καλοκαίρι στην Αίγινα και διηγήθηκε στα παιδιά μία ιστορία που τα αναστάτωσε. Τους είπε για έναν Γερμανό στρατιώτη που ήταν σε ένα χωριό της Αίγινας, τη Βαγία, την περίοδο της κατοχής, ο οποίος πάτησε νάρκη και έπαθε αμνησία και ο γιατρός πρέπει να μάθει το παρελθόν του στρατιώτη για να μπορέσει να τον γιατρέψει. Έτσι λοιπόν όλοι μαζί πήραν την απόφαση να πάνε στη Βαγία την επόμενη ημέρα για να μάθουν αυτά που ήθελαν.

Όταν η παρέα έφτασε στη Βαγία, η Ζωή αναρωτήθηκε αν ήταν η Βαγία που έμενε παλιά, αφού παλιά είχε μόνο έξι σπίτια και μία εκκλησία. Ύστερα πήγαν στην παλιά φίλη της Ζωής, την Ιουλία, για να πάρουν πληροφορίες για τον Γερμανό. Η Ιουλία συγκινήθηκε που είδε ξανά τη Ζωή και τους είπε σε ποιο σπίτι έμενε στην Κατοχή ο Γερμανός. Τα παιδιά θα πήγαιναν να ρωτήσουν περισσότερα σε εκείνο το

σπίτι, ενώ οι μεγάλοι θα πήγαιναν για μπάνιο στη θάλασσα. Τα παιδιά και η Νικόλ προχώρησαν ένα στενό πιο πάνω και βρήκαν το σπίτι της κυρά Μαρίας όπου έμενε ο Χανς Σουλτς. Η κυρα-Μαρία τους έδωσε τις πληροφορίες που θέλανε τα παιδιά και τους έδωσε και ένα σημειωματάριο του Χανς, το οποίο ήταν στο σπίτι της από εκείνες τις ημέρες της κατοχής.

Ο Χανς Σουλτς ήταν ένας Γερμανός στρατιώτης κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο και τον καιρό της κατοχής υπηρετούσε στην Αίγινα και συγκεκριμένα στη Βαγία. Έμενε στο σπίτι του Γιάννη του Χαλδαίου, στο οποίο είχε επιτάξει ένα δωμάτιο. Η κυρα-Μαρία είχε μαζέψει 203 λίρες και τις έκρυβε στο σπίτι σε ένα μπαούλο, αλλά ο Χανς είδε πού τις έκρυβαν. Το άλλο πρωί οι λίρες έλειπαν από το κουτί. Η κυρα-Μαρία ήταν σίγουρη

ότι ο Γερμανός στρατιώτης έκλεψε τις λίρες. Λίγες μέρες αργότερα, ο Γερμανός στρατιώτης έπρεπε να φύγει για να υπηρετήσει σε άλλο μέρος όπου συνεχιζόταν ο πόλεμος. Μέσα στο μαύρο σκοτάδι, καθώς περπατούσε πάτησε μία νάρκη, τραυματίστηκε σοβαρά και έπαθε αμνησία. Τώρα πια μένει στη Γαλλία. Η Νικόλ και ο καθηγητής για τον οποίο εργάζεται, προσπαθούν να τον κάνουν καλά.

Τα παιδιά της παρέας της Αίγινας αποφασίζουν να βοηθήσουν την κυρα-Μαρία. Πώς; Με τον εξής τρόπο: θέλουν να βρουν τις λίρες που τις είχε κλέψει ο Χανς. Για να γίνει όμως αυτό πρέπει όλη η παρέα να είναι ενωμένη και για το λόγο

αυτό, ο Αλέξης αναγνωρίζει τη λάθος συμπεριφορά του και συμφιλιώνεται με τα κορίτσια.

Την επόμενη μέρα, και με βάση τα στοιχεία από το σημειωματάριο του Χανς, πάνε μαζί με τη Νικόλ να ψάξουν στην Επισκοπή, μία εκκλησία που βρίσκεται στην Παλιαχώρα, γιατί τα στοιχεία που έχουν τους οδηγούν εκεί. Ο Άγγελος τους βοηθά πάρα πολύ με τις γνώσεις του. Όμως, η πρώτη τους προσπάθεια να βρουν τις κρυμμένες λίρες αποτυγχάνει. Έτσι, επιστρέφουν από την Παλιαχώρα απογοητευμένα.

Στη συνέχεια τα παιδιά, χωρίς τη βοήθεια της Νικόλ αυτή τη φορά, καταστρώνουν νέο σχέδιο με αρχηγό τον Αλέξη.

Αποφασίζουν λοιπόν, και αφού ο σοφός Άγγελος πιστεύει ότι έχει βρει πού βρίσκονται οι λίρες μελετώντας τα στοιχεία από το σημειωματάριο, να ψάξουν στο Ελλάνιον όρος. Όταν την επόμενη Κυριακή έρθει ο πατέρας του Άγγελου για να πάνε εκδρομή με το σκάφος στη Μονή, ο Άγγελος θα πει πως τον ζαλίζει η θάλασσα και τα παιδιά θα μείνουν μαζί του για να κάνουν παρέα. Μόλις δουν το σκάφος να απομακρύνεται, θα ξεκινήσουν για το Ελλάνιον όρος. Εκεί υπάρχει η εκκλησία των Τριών Ταξιαρχών όπου υπάρχει μία δεξαμενή που μοιάζει με το σχέδιο του Χανς. Εκεί μέσα πιστεύουν ότι βρίσκονται κρυμμένες οι λίρες. Θα καταφέρουν τα παιδιά να βρουν τις λίρες;

Τα παιδιά βάζουν σε λειτουργία το σχέδιό τους. Ακολουθούν τους δικούς τους στο ναό της Αφαίας. Έτσι, με τον τρόπο αυτό θα πείσουν τους γονείς τους ότι έχουν ξεχάσει για πάντα τις χαμένες λίρες. Μόλις φτάσανε, τα παιδιά εντυπωσιάστηκαν από το ναό. Φυσικά ο Άγγελος είχα αναλάβει να τους ξεναγήσει στο ναό της Αφαίας. Όλοι όμως περίμεναν με ανυπομονησία να έρθει η μέρα που θα ψάξουν και πάλι για τις λίρες.

Αμέσως μόλις τους δόθηκε η ευκαιρία, τα παιδιά εφάρμοσαν το σχέδιο που είχαν καταστρώσει. Είπαν ψέματα ότι ήθελαν να κάνουν παρέα στον Άγγελο που ζαλιζόταν από τη θάλασσα και έτσι δεν ακολούθησαν στην εκδρομή τους μεγάλους. Αμέσως μόλις έφυγαν οι μεγάλοι, τα παιδιά ετοιμάστηκαν να πάνε στο Ελλάνιον όρος για να βρουν τις 203 λίρες.

Ξεκίνησαν με αστεία αλλά σύντομα κατάλαβαν ότι ο δρόμος θα ήταν δύσκολος και επικίνδυνος. Όλοι ήταν αμίλητοι και πρόσεχαν πού θα πατάνε. Μετά από δύο στάσεις, η Σόφη χτύπησε το πόδι της και ο Κλου έμεινε πίσω μαζί της να περιμένει τα άλλα παιδιά που θα συνέχιζαν.

Εντωμεταξύ, οι γονείς απογοητεύτηκαν από την εκδρομή τους και γύρισαν πίσω στην Αίγινα. Και εκεί άρχισαν να αγωνιούν γιατί δε βρήκαν τα παιδιά.

Αφού η αγωνία είχε μεγαλώσει, οι γονείς είδαν τα παιδιά από μακριά να επιστρέφουν απελπισμένα και σε άσχημη κατάσταση. Μετά από τις εξηγήσεις, τα παιδιά κατάλαβαν ότι δε θα έβρισκαν ποτέ τις λίρες και σταμάτησαν τις προσπάθειες να βρουν το θησαυρό……………………………………………….

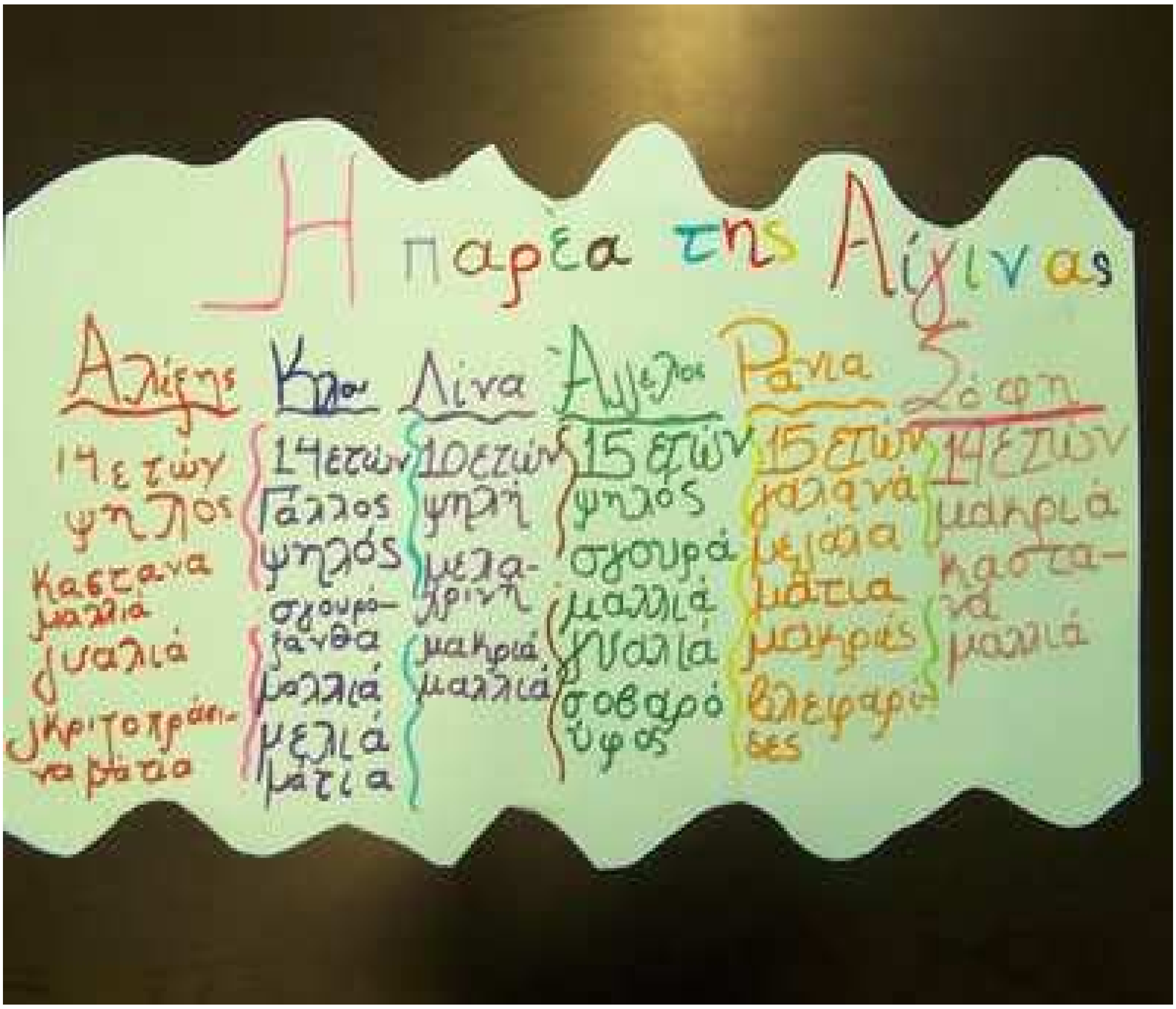
....

....

Βέβαια δε θα γράψουμε περιλήψεις για τα κεφάλαια που ακολουθούν για να μην σας αποκαλύψουμε το τέλος της ιστορίας. Μπορείτε να διαβάσετε κι εσείς το βιβλίο!!

Γνωρίζω τους ήρωες___________________________

Ο Αλέξης είναι 14 ετών, είναι ψηλός για την ηλικία του, έχει καστανά μαλλιά, λίγο μακριά, φοράει γυαλιά και έχει δύο μάτια με παράξενο χρώμα. Γκριζοπράσινα.

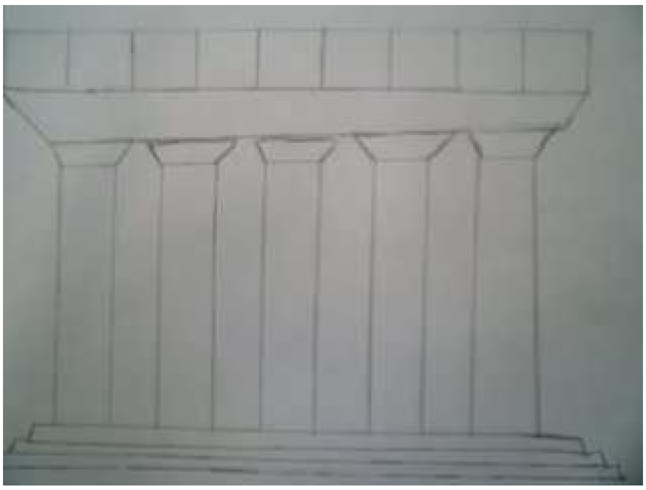
Συνηθίζει να γκρινιάζει, δηλαδή είναι λίγο γκρινιάρης. Αυτό φαίνεται επειδή το προηγούμενο καλοκαίρι είχαν πάει για διακοπές στον Πόρο, ενώ αυτό το καλοκαίρι θα πήγαιναν στην Αίγινα και ο Αλέξης ήθελε τους περσινούς τους φίλους. Επίσης, αρχικά, δε φαίνεται φιλικός και ευδιάθετος και δεν του αρέσουν τα νέα μέρη. Στην αρχή, φαίνεται ότι αρχηγός της παρέας ήταν ο Άγγελος γιατί είχε πολλές γνώσεις και ήξερε τα πάντα για την Αίγινα και την ιστορία της. Στη συνέχεια όμως φαίνεται ότι ο πραγματικός αρχηγός της παρέας είναι ο Αλέξης, επειδή μπορεί και παίρνει δύσκολες αποφάσεις, συντονίζει όλη την ομάδα και είναι υπεύθυνος για τα μέλη της και καταστρώνει τα σχέδια δράσης.

Ο Κλου είναι ένας δεκατετράχρονος νεαρός, φίλος του Αλέξη, που του αρέσουν οι περιπέτειες. Είναι σγουρόξανθος, ψηλός, με ωραία μελιά μάτια και του αρέσουν οι περιπέτειες. Είναι Γάλλος αλλά έρχεται από μικρός στην Ελλάδα. Είναι πάντα εύθυμος και καλόκαρδος. Του αρέσουν τα καινούρια πράγματα στη ζωή του.

Μερικές φορές είναι ανυπόμονος για νέες ανακαλύψεις. Είναι εκείνος από όλα τα παιδιά, που ανυπομονεί να πει η Νικόλ το σχέδιό της για το καλοκαίρι τους στην Αίγινα.

Η Λίνα είναι το μικρότερο κορίτσι της παρέας. Είναι 10 ετών και ψηλή για την ηλικία της. Τα μαλλιά της είναι μελαχρινά και είναι μακριά. Η Λίνα είναι ανυπόμονη γιατί όταν μαθαίνει κάτι θέλει να το κάνει αμέσως. Ακόμα είναι ζωηρή, άταχτη και σκανταλιάρα γιατί κάνει συνέχεια ζαβολιές. Της αρέσει να της λένε ιστορίες και γι΄ αυτό τέτοιες στιγμές κάθεται ήσυχη σαν Παναγία. Τέλος, διακρίνεται για την ενσυναίσθησή της γιατί μπαίνει πολύ εύκολα στη θέση του άλλου και προσπαθεί να τον παρηγορήσει. Αυτή είναι η Λίνα, η μικρότερη της παρέας.

Ο Άγγελος είναι 15 χρονών, ψηλός για την ηλικία του και ξανθομάλλης. Είναι φιλομαθής και διαβάζει πολλά βιβλία. Είναι πολύ έξυπνος και σκέφτεται πολλά

σχέδια για να βρει η παρέα τις λίρες που όμως δυστυχώς απέτυχαν. Επιπλέον, ξέρει πάρα πολλά πράγματα για την Αίγινα και την ιστορία της και όταν έπρεπε να απασχολήσει τους τουρίστες στο ναό της Αφαίας άρχισε να τους μιλάει στα αγγλικά. Συμπεραίνουμε λοιπόν ότι ο Άγγελος είναι ένας πανέξυπνος άνθρωπος. Ποιος ξέρει; Μπορεί όταν μεγαλώσει να γίνει παντογνώστης.

Η Ράνια και η Σόφη συμμετέχουν σε όλα τα σχέδια της παρέας χωρίς να φέρνουν αντίρρηση, αλλά λένε πάντα τη γνώμη τους. Η Ράνια αγαπάει πολύ τη μικρότερη αδερφή της τη Σόφη και αναλαμβάνει και πρωτοβουλίες για να πετύχουν τα σχέδιά τους. Συμμετέχουν σε ό,τι κι αν αποφασίζει η παρέα και ποτέ δεν φοβούνται.

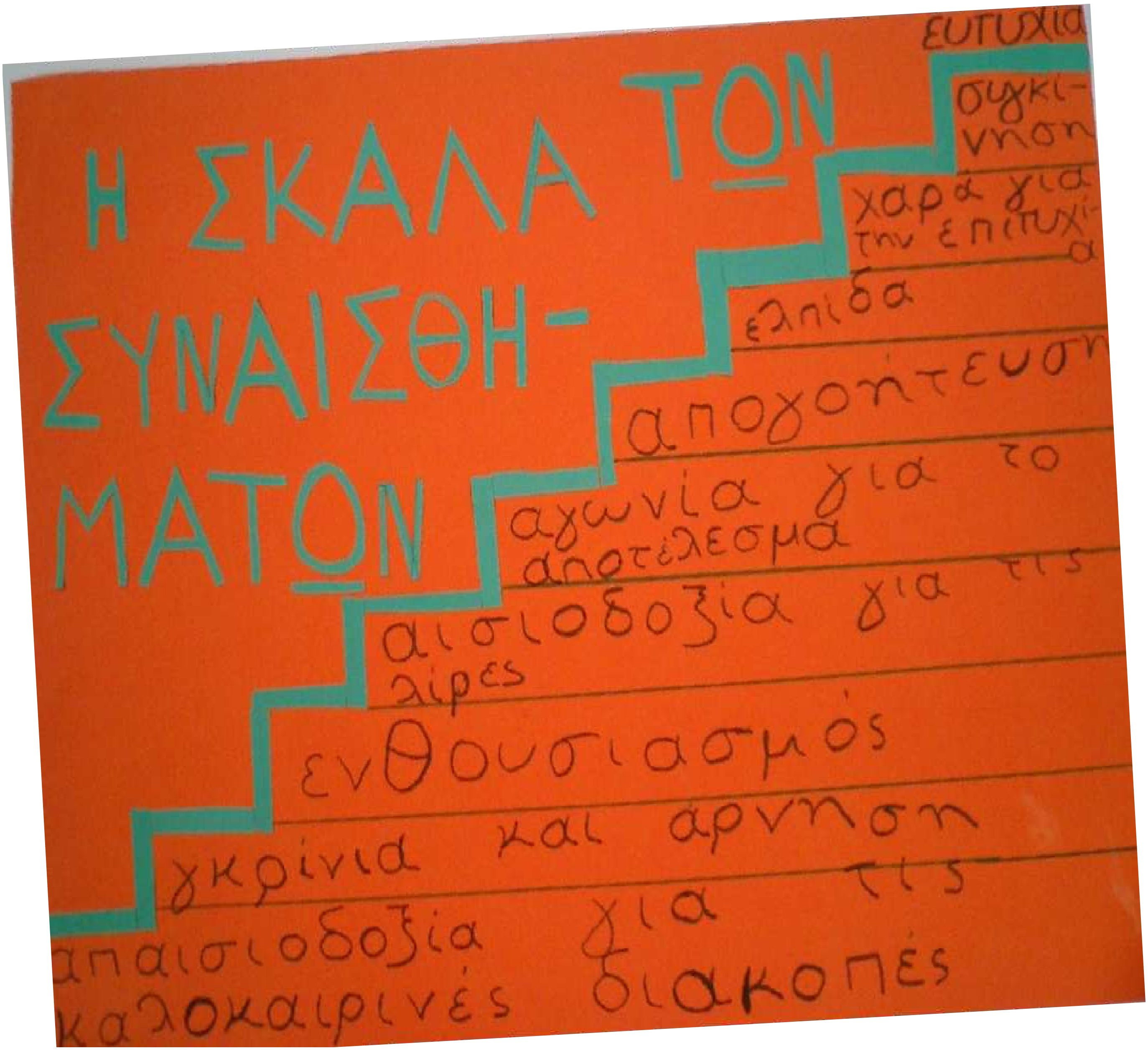
Η Νικόλ είναι καλός χαρακτήρας, προσπαθεί να βοηθήσει τους ανθρώπους που έχουν ανάγκη και είναι πολύ έξυπνη. Μάλιστα είναι αυτή που ξεκίνησε την ιστορία με τις λίρες. Δε συμμετέχει σε όλα τα σχέδια της παρέας αλλά προσπαθεί πάντα να τα βοηθήσει όπως μπορεί και αναλαμβάνει τις ευθύνες αν κάτι δεν πετύχει.

Η Ζωή είναι η μαμά του Αλέξη και της Λίνας και πέρασε τα παιδικά της χρόνια στη Βαγία της Αίγινας. Θέλει να μπλέκεται συνέχεια στη ζωή των παιδιών της, έτσι λένε τα ίδια τα παιδιά. Είναι πολύ δυναμική και πολύ οργανωτική, αυτό φαίνεται από τον τρόπο που φέρεται. Είναι πολύ αυστηρή, αν και μερικές φορές σκέφτεται ότι και εκείνη όταν ήταν μικρή έκανε πολλές σκανταλιές. Όμως δεν τιμωρεί τα παιδιά, της αρέσει να βοηθάει αλλά δεν της αρέσουν καθόλου τα ψέματα.

Η κλίμακα των συναισθημάτων του βιβλίου____

Μαζί με τους ήρωες της ιστορίας νιώσαμε κι εμείς κάποια συναισθήματα. Σας τα παρουσιάζουμε μέσα από μία κλίμακα…………

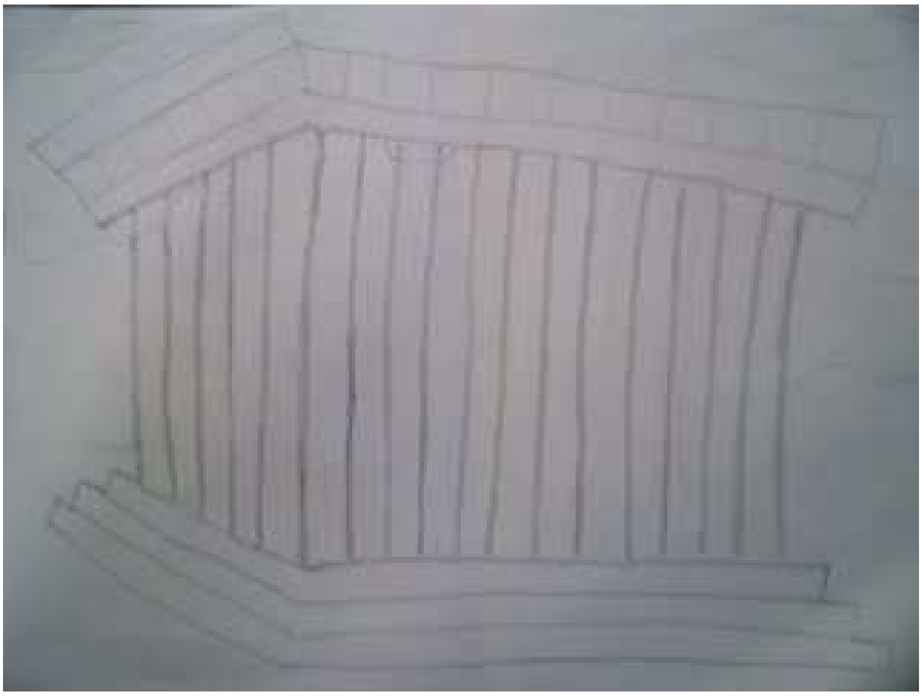

Εντυπώσεις από το βιβλίο____________________

Στο βιβλίο μού άρεσε περισσότερο το ότι στην αρχή τα παιδιά πίστευαν πως θα βρουν τις χαμένες λίρες, ύστερα απογοητεύτηκαν όμως μετά, η μικρότερη της παρέας, η Λίνα σκέφτηκε ένα σχέδιο που με αυτό τα υπόλοιπα παιδιά θέλουν να συνεχίσουν το ψάξιμο και έτσι καταφέρνουν να βρουν τις λίρες της κυρα-Μαρίας.

Περισσότερο μου άρεσε εκείνο το σημείο στο οποίο έλεγε ότι τα παιδιά βρήκαν το θησαυρό. Μου άρεσε, γιατί τα παιδιά αντί να σκεφτούν τις φωνές των δικών τους από τις προηγούμενες αποτυχίες τους, σκέφτονταν ότι θα βρουν τελικά τις λίρες. Σκέφτονταν το τι μεγάλη χαρά θα έπαιρναν οι ίδιοι αλλά και τι μεγάλη χαρά που θα έδιναν στους δικούς τους και στην κυρα-Μαρία, η οποία ήταν φτωχή και δεν είχε χρήματα να σπουδάσει την κόρη της.

Αυτό που μου άρεσε ήταν το μυστήριο με τις χαμένες λίρες.

Περισσότερο σε αυτό το βιβλίο μου άρεσε η εξυπνάδα του Άγγελου. Αυτή φαίνεται από το γεγονός ότι ο Άγγελος ήξερε κάθε φορά την απάντηση στις ερωτήσεις των παιδιών και μάλιστα μπορούσε και έπλαθε ιστορίες για την κάθε

περίπτωση. Επίσης φαίνεται από την ικανότητά του να καταστρώνει σχέδια για να βρουν το θησαυρό, χωρίς παράλληλα να τους καταλάβουν οι γονείς τους.

Το βιβλίο μου άρεσε πάρα πολύ αλλά περισσότερο μου άρεσαν τα δύο τελευταία κεφάλαια γιατί εκεί λύθηκε όλο το μυστήριο και μάθαμε για το τι έγινε στη συνέχεια.

Μου άρεσε που ο γρίφος αποκαλύφθηκε αργότερα στους ήρωες του βιβλίου αλλά και η κατάληξη της ιστορίας.

Μου άρεσε ο τρόπος με τον οποίο συνεργάστηκαν τα παιδιά για να βρουν τις λίρες. Δούλεψαν έξυπνα και ομαδικά για έναν κοινό σκοπό: να βρουν τις χαμένες λίρες και να βοηθήσουν την κυρα-Μαρία που ήταν φτωχή.

Μου άρεσε περισσότερο το στοιχείο πλοκής που χρησιμοποιεί η συγγραφέας, δηλαδή τις χαμένες λίρες. Επίσης μου άρεσε πολύ που όλα τα παιδιά συνεργάστηκαν σα μια ομάδα για να βρουν το θησαυρό της Βαγίας και το πώς αντιμετώπιζαν όλες τις περιπέτειες. Παρόλο που δεν πετύχαιναν μερικά από τα σχέδιά τους, εκείνα δεν το έβαζαν κάτω και ξαναπροσπαθούσαν. Αυτό δείχνει αισιοδοξία και δύναμη και είναι κάτι που μας διδάσκεται από όλο το βιβλίο.

Σε αυτό το βιβλίο μου άρεσε ότι υπήρχε δράση. Επίσης μου άρεσε το θέμα της ιστορίας και ότι υπήρχε ένα μυστήριο που φαινόταν ότι θα λυθεί σε κάθε κεφάλαιο αλλά τελικά δε λύθηκε παρά μόνο στο τέλος. Μου άρεσε δηλαδή η ενδιαφέρουσα πλοκή.

Στο θησαυρό της Βαγίας μου άρεσε ο τρόπος με τον οποίο έχει γραφτεί το βιβλίο και η αγωνία.

Περισσότερο μου άρεσε από αυτό το βιβλίο η ιστορία του, οι ήρωες του βιβλίου, οι διάλογοι και οι ιδέες των ηρώων και τέλος τα μέρη στα οποία εκτυλίχθηκε η ιστορία. Με μία λέξη ήταν ένα συναρπαστικό βιβλίο. Το προτείνω σε όλους.

Αυτό που μου άρεσε περισσότερο ήταν το ότι μας άφηνε σε αγωνία ως το τέλος της ιστορίας. Επίσης, την ώρα που μαθαίνεις το πώς τελειώνει η ιστορία χαίρεσαι πάρα πολύ μαζί με τους ήρωες της ιστορίας.

Μου άρεσε όλη αυτή η περιπέτεια των παιδιών και το τρίτο σχέδιο που είχε καταστρώσει η Λίνα. Επίσης, μου άρεσε ακόμα που ο Χανς βρήκε τη μνήμη του.

Γιατί συνιστώ το βιβλίο στους φίλους μου;______

Θα συνιστούσα αυτό το βιβλίο διότι αρχικά υπάρχει ένα μεγάλο μυστήριο που τυλίγει την ιστορία. Στο τέλος όμως τα παιδιά καταλαβαίνουν ότι δεν υπάρχει κάποιο μυστήριο στην ιστορία των χαμένων λιρών, παρά μόνο χρειαζόταν σκέψη.

Θα συνιστούσα το βιβλίο γιατί έχει μία ωραία κεντρική ιδέα, έχει ενδιαφέρον και μεγάλη αγωνία. Είναι περιπετειώδες και για πρωταγωνιστές έχει ενδιαφέροντα άτομα. Τέλος, επειδή μου άρεσε και εμένα, νομίζω ότι θα αρέσει και στους φίλους μου.

Θα το συνιστούσα γιατί έχει πολύ μυστήριο. Πιστεύω ότι αν ένα βιβλίο ή μια ταινία δεν έχει μυστήριο δεν είναι ωραία.

Πιστεύω ότι το βιβλίο αυτό είναι ενδιαφέρον και είναι ωραίο για την ηλικία μας.

Θα συνιστούσα αυτό το βιβλίο γιατί είχε πολύ ενδιαφέρον και δράση η πλοκή του. Δε βαριέσαι, ούτε κουράζεσαι να το διαβάζεις, αντίθετα σε κρατάει σε αγωνία συνεχώς. Η συγγραφέας μιλάει απλά, γράφει για ωραία μηνύματα, όπως η φιλία, η συνεργασία, ο κοινός στόχος της ομάδας και έτσι διαβάζεται ευχάριστα.

Θα το συνιστούσα γιατί έχει υπέροχα κείμενα, πλάκα και δράση. Είναι ένα πολύ ωραίο βιβλίο για να θυμάσαι κι εσύ τις δικές σου τρελές διακοπές.

Θα το συνιστούσα σαν ένα βιβλίο μυστηρίου με το οποίο μπορεί κανείς να περάσει ευχάριστα την ώρα του.

Θα το συνιστούσα γιατί είναι ένα περιπετειώδες βιβλίο!

Μου άρεσε περισσότερο το στοιχείο πλοκής της ιστορίας καθώς επίσης και η αμνησία του Χανς.

Από το βιβλίο περισσότερο μου άρεσε το τέλος, του, εκεί που τα παιδιά βρήκαν τις χαμένες λίρες που είχε κρύψει ο Χανς στη δεξαμενή της Αφαίας.

Θα το πρότεινα στους φίλους μου γιατί έχει πολλά όμορφα συναισθήματα καθώς μία παρέα παιδιών ψάχνουν για ένα κρυμμένο θησαυρό.

Θα το συνιστούσα γιατί είναι ένα βιβλίο γεμάτο περιπέτεια και φαίνεται ότι με τη συνεργασία μπορούμε να καταφέρουμε τα πάντα.

Αίγινα
Άγγελος
Βαγία
αγωνία
Αλέξης
Αφαία
δράση
ενδιαφέρον
Ελλάνιον
εξυπνάδα
Ζωή
θησαυρό
κοινός
Κλου
κυρα-Μαρία
Λίνα
λίρες
όρος
Νικόλ
όμορφα
Ράνια
Σόφη
περιπέτεια
στόχος
μυστήριο
πλοκή
συγκίνηση
συναρπαστικό
συναισθήματα
χαμένες
συνεργασία
Χανς
φιλία

Μπορείτε να βρείτε το φυλλάδιο με τις ενδεικτικές εργασίες μας και στην παρακάτω ιστοσελίδα:

http://users.sch.gr/yvassiloudis/____etwinning.html

